

zwart bedekt. Nadat zij langeren tijd geschreeuwd hadden verstomden zij allengs, en toen begon een der vogels als het ware te spreken. Hij sprak ongeveer een minuut lang. Nadat hij opgehouden was, begon langzaam sterker wordend het schreeuwen der massa weer, tot ze weer stil werden. De spreker begon nu weer, sprak overluid, echt door-dringend, weer een korten tijd, het koor antwoordde en hetzelfde spel herhaalde zich dan nog vijf maal. Daarop vloog de heele zwerm met een schreeuw omhoog, terwijl slechts op elk der vier boomen een kraai achter blijft, die nog om negen uur gezien werden. Sedert dezen dag zijn de kraaien afgereisd.

Schrijver kan hierbij aan niets anders denken dan aan een volksvergadering der georganiseerde kraaien, dat hierin de president een toespraak hield, bevel tot opbreken gaf, en voorschriften voor de vlucht.

Eindhoven.

J. A. M. VAN MOLL B. Mb.

De Oesterzwam in Thyse's Hof kwam dit jaar te voorschijn op 21 October aan dezelfde eiken palen als verleden jaar en op dezelfde plaats. De weelderigste ontwikkeling

De Oesterzwam in Thyse's Hof.

Foto BOTINK.

was weer vlak bij den grond. De hoed, die op bijgaande foto het verst naar links uitsteekt had op 24 October een middellijn van 2 c.M., op 26 October 5 c.M., op 30 October 15 c.M. Aanvankelijk zijn de hoeden bol; de plooiing en het hol worden begon op 27 October. Den 31sten had de hoed een groote massa witte sporen gestrooid. De groei van deze paddestoel was dus tamelijk snel, ofschoon lang zoo snel niet als die van de jonge loten van de Heggerank in het voorjaar, of die van de meeldraden van verschillende bloemen.

T.

Vleeschvlieg en langpootmug. — Bij het vangen, met een pincetje, van een bromvlieg (blauwe vleeschvlieg), die mijn kamer was binnengekomen, ontdekte ik, dat door de drukking van het pincetje op het achterlijf de legboor naar buiten kwam en er één eitje naar buiten werd gestuwd, 't welk dus op de punt van de legboor zichtbaar werd.

Bij nader toezien was er in dit eenigszins doorzichtige eitje reeds beweging te bespeuren. Na een paar minuten barstte de eihuid en de larve kwam voor den dag.

De andere eieren, die in het vliegenlichaam zaten waren niet zoo netjes door de legboor

naar buiten te drukken, maar puilden of aan het onder eind daarvan of ergens anders uit het achterlijf en masse naar buiten. Geen van hen was zoo doorschijnend, in geen van hen was eenige beweging te zien (met loupe en microscoop gecontroleerd) en uit geen van hen kwam na eenig wachten een larve te voorschijn.

Waar ik dus den indruk kreeg, dat slechts één der eieren op 't punt stond uit te komen en mij dit bevreemdde, daar deze vlieg toch haar eieren bij bosjes op het vleesch pleegt te leggen, heb ik in dien zelfden zomer bij veel bromvliegen (er zullen wel verschillende soorten bij geweest zijn) hetzelfde nagegaan en altijd heb ik of geen of één, maar nooit meer eieren kunnen vinden, waaruit na korten tijd de larve te voorschijn kwam.

Zouden uit die andere, niet-doorschijnende eieren toch ook larven gekomen zijn, als ik ze op of in vleesch had bewaard? Zoo ja, hoe komt het dan dat toch altijd maar één eitje als 't ware net klaar lag om gelegd te worden (gemakkelijk door de legboor naar buiten te drukken) en dat dit juist op openspringen stond?

Bij een gedooide langpootmug (z.g. glazenmaker) trok het mijn aandacht, dat, hoewel kop en thorax vernietigd waren, aan het uiteinde van het achterlijf geruimen tijd rhythmische bewegingen zichtbaar waren. Bij nader toezien bleek het, dat er a. h. w. twee lippen over elkaar schoven en dat telkens bij die beweging een zwart, langwerpige $\pm$ 2 m.m. lang lichaampje tusschen die lippen te voorschijn kwam, om een oogenblik later plotseling verdwenen te zijn. Ze werden n.l. een heel eind weggeschoten. ('t Leek me toe, dat deze lichaampjes niets anders dan eieren konden zijn. Ze waren allemaal even groot, vrij stevig van consistentie, ovaal van vorm, zwart van kleur, niet doorzichtig).

De tweede faze ging zoo snel, dat 't niet met 't oog te volgen was. Daarom bemoeilijkte ik de beweging een beetje (b.v. door er het eene been van een pincetje tegenaan of boven op te leggen) en zag nu duidelijker hoe eerst het eitje uit het lichaam tusschen de beide lippen kwam te liggen en daarna werd weggeworpen. Ditmaal, nu de beweging der lippen tegen weerstand in moest geschieden, kwamen de eieren veel dichterbij terecht.

Ik heb dit bij eenige exemplaren waargenomen. Om den afstand waarop de eieren weggeschoten werden wat te beperken, kan men de gedooide langpootmug (met intact achterlijf) ook in een kom met water deponeeren. Na eenigen tijd ziet men haar dan omringd van de zwarte eieren. — 't Lijkt me net zoo lang door te gaan tot er niet één meer in 't lichaam is achtergebleven.

Is dit een gewoon verschijnsel bij insecten, dat, indien mogelijk, de eieren, post mortem „op hoop van zegen” worden verwijderd?

Amsterdam.

J. F. IJSERINKHUYSEN, Arts.

Prof. de Meyere was zoo vriendelijk bij deze waarnemingen ons de onderstaande opmerkingen ter verklaring te geven.

Red.

De eieren der blauwe vleeschvlieg worden in groepjes afgezet en komen spoedig uit. Precies even oud zullen die van hetzelfde legsel toch niet zijn, zoodat het wel kan zijn, dat het oudste en eerst gelegd wordende steeds wat verder is. Of de andere, uit de vlieg gehaald, zullen uitkomen, hangt wel van hun staat van ontwikkeling en hun al of niet bevrucht zijn af. Bij sedert kort uit de pop gekomen exemplaren zal nog geen enkel ei rijp genoeg zijn, terwijl men exemplaren met alleen rijpe eieren minder vangen zal, omdat ze dan allicht gauw afgezet worden.

Waarom er juist altijd één rijp ei hoogstens gevonden werd, is mij niet duidelijk. Ook bij ovovivipare soorten zijn toch dikwijls meerdere eieren tegelijk rijp en worden deze niet met belangrijke tusschenpoozen afgezet.

Bij de *Tipula*'s zijn de eieren inderdaad zwart en ovaal; er is ook een bovenste en onderste klep aan het lichaamsuiteinde van het wijfje. Deze eieren worden, en dan waarschijnlijk wel met eenige kracht, in de aarde afgezet. Door verwijderen van den kop is zoo'n dier nog niet „dood” en dus nog best eenigen tijd in staat eieren af te leggen. Nog niet geheel afgestorven insecten doen dit dikwijls nog, als zij rijpe eieren bevatten.

Amsterdam.

J. M. DE MEIJERE.

Nieuws uit Gulpen. — Dit jaar hebben wij tien dagen van onze vakantie in Gulpen doorgebracht en wel van 20 tot 31 Juli. 't Was de eerste keer, dat wij Zuid-Limburg